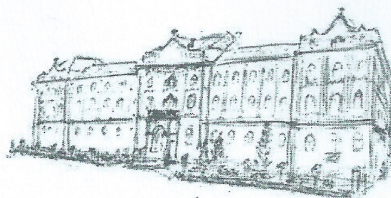

EÖTVÖS JÓZSEF COLLEGIUM
MAGYAR MŰHELY

1118 Budapest, Ménesi út 11–13.
ecmagyar@googlegroups.com

IGAZOLÁS KONFERENCIÁN VALÓ RÉSZVÉTELÉRŐL

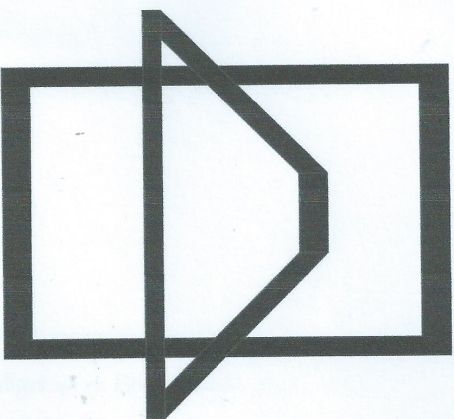
Tisztelt Hölgyem/Uram!

Hivatalosan igazolom, hogy BAGDI SÁRA, az ELTE hallgatója az Eötvös Collegium Magyar műhelyének *Átjárások-átballások* című konferenciájának Színháztudomány szekciójában *Egyszerű, mint Giotto – Hevesi Sándor Eleonora Duse-ről* címmel előadást tartott.

Budapest, 2014. november 9.

Melhardt Gergő
műhelytitkár

Dr. Laczkó Krisztina
műhelyvezető

ÁTJÁRÁSOK ÁTHALLÁSOK

Az Eötvös Collegium Magyar műhelyének konferenciája
Budapest, 2014. november 7-8-9.

PROGRAM- ÉS ABSZTRAKTFÜZET

16

beszámolóknak e hosszú évtizedek legfrissebb szóalkotó színházi megfigyelései, művei, az operett esetében, és miközben a kezdetek ezek a különböző kulturális megfigyelések azonos szövegek, melyek viszonyt jöhet létre közöttük és mit árulnak el egymásról. Ezekben jól az is érzékelhető, hogy milyen hatást tud kiváltani a befogadóban, ha egy másik, alacsonyabb kulturális környezetben találkozik újra egy megfigyeléssel azonos műből származó idézet.

Előadásomban a fenti témákat Lehar Ferenc operettjeinek librettóiból vettem példák segítségével figyelembe, így végző soron annak a kérdésnek a megválaszolásához is közelebb kerülhetünk remélhetőleg, hogy Lehar esetében miért vissza-visszatérő probléma – saját maga, az egykori befogadás és az utókor számára is – a műfaji besorolás.

16.15–16.30 *külső szünet*

16.30–17.00 **Begdi Sára** (ELTE BTK): Hegyszerű, mint Giotto – Hecvési Sándor Eleonora Duse-ról

Eleonora Duse (1858-1924) a századok egyik legkiválóbb színésze. Az ókora vitorláiól érkezett, miniatűr színházban lépett színpadra, egyszerű és természetesen diktálva adta elő szerepét. Az 1890-es években rendszeresen fellépett Budapesten, a kávéházakban, Alexander Benini, Mihály László és Hecvési Sándor is rájött a játékára, Duse külföldi recepciójával összhangban előadásainak egyszerűségét dicsérték.

Hecvési 1908-ban, miután elhagyta a Thalia Társaságot, a hírcímű és napjainkban felhasznált megírta *A színházról* művét, melynek zárt fejezetében külön fejezet Duse-ra. Hecvési recepciója ugyan sok szempontból egyetért a klasszikai stílussal. Nem indokolja, miért volt szükség egy új kategória bevezetésére, és miért volt el úgy a „realista”, mint az 1914-es tanulmányában Duse játékára alkalmazott „szimbolikus” jelzőt.

Tárgyunk a szöveg megértéséhez a klasszikus foglalkozásukkal kapcsolatban adott, melyről kiterjedt diskurzus folytatódik a korban. Nézve az egyetemen egyetemen klasszikusok által recepciókat levezetve és felhívva az az antik görög művészet. Az antik világ és vele együtt az ókora művészetét már nem a gondolkodó művészet, hanem inkább, ósávként alkotók korszakait gondolkodják el. Hecvési maga is bekapcsolódik ebbe a diskurzusba és 1903-ban *Új görög művészet* címmel közöl esszé-sorozatát a Magyar színházban. Nem tesz más, mint összevetni Walter Pater két görög tárgyú tanulmányát, majd saját, már nem csak a képzőművészekre érvényes, hanem az ornámentális programot szervező belső.

Ezt a szöveget követve, a klasszikai stílus bevezetése már inkább tünik egy tudatos lépésnek, mely lehetővé teszi Hecvési, hogy távol maradjon Antoine naturalizmusától és a grammatikával szemlélő kortárs szimbolizmus kérdésmagyarázatától, szabadon minden környezetű kategóriáról, Duse játékát saját programjához integrálva mutassa be.

A11A6A150K
M74411150K